

EBRU CEYLAN DR. EMEK KÜLÜR VE BERRİN YOLERİ ÇOCUKLAR YARARINA SERGİYİ ANLATTI

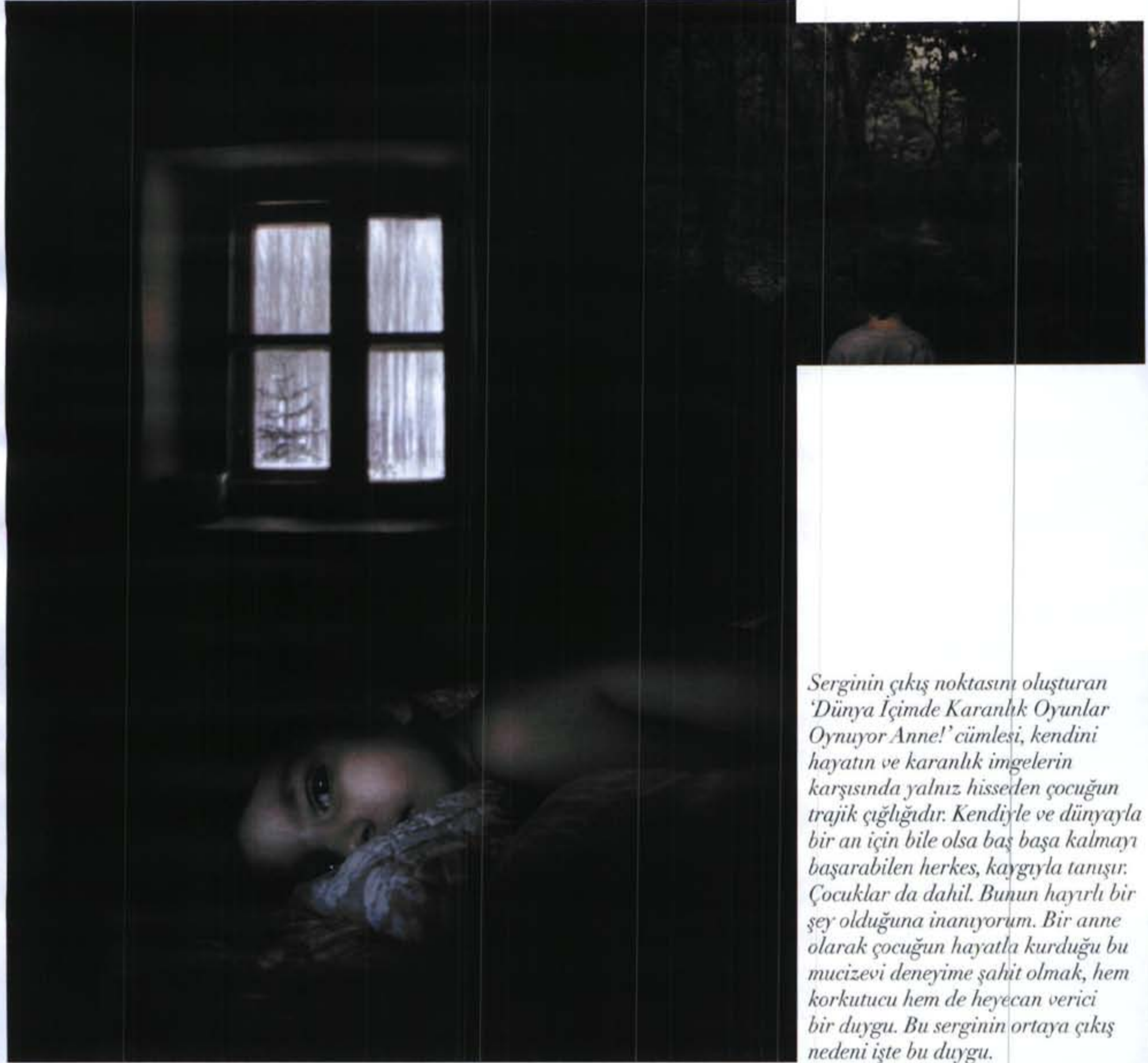
Fotoğraf sanatçısı Ebru Ceylan'ın "Dünya İçimde Karanlık Oyunlar Oynuyor Anne!" adlı fotoğraf sergisi, 3 Kasım'da Milli Reasürans Sanat Galerisi'nde sanatseverlerle buluşuyor. Smile Institute Klinik'in sponsorluğunda gerçekleşen serginin açılış daveti, 2 Kasım akşamı yapılacak. Ebru Ceylan, ÇEV Yönetim Kurulu Üyesi Berrin Yoleri ve Smile Institute'ün sahibi Dr. Emek Külür ile sergi üzerine konuştuk.

Fotoğraf sanatçısı Ebru Ceylan'ın "Dünya İçimde Karanlık Oyunlar Oynuyor Anne!" adlı fotoğraf sergisi 3 Kasım tarihinde Milli Reasürans Sanat Galerisi'nde sanatseverlerle buluşuyor. Smile Institute'nin sponsorluğunda yapılacak olan serginin açılış daveti 2 Kasım akşamı gerçekleşecek. Sergiyi gerçekleştiren Ebru Ceylan, "Serginin çıkış noktasını oluşturan 'Dünya İçimde Karanlık Oyunlar Oynuyor Anne!' cümlesi, kendini hayatın ve karanlık imgelerin karşısında yalnız hisseden çocuğun trajik çılgınlığıdır. Bu yalnızlık belki de sadece çocuğun değil; hepimizin varoluş karşısında hissettiğimiz ve insanlığın taşımaya mecbur olduğu ortak bir kaderdir. Bu sergi,

bir çocuğun, büyük bir bilinmezlik olarak dünya karşısında tedirgin iç dünyasından yola çıkıp, çocuk dünyasına dair ontolojik bir bakış denemesidir." diyor. Sanatçının "Dünya İçimde Karanlık Oyunlar Oynuyor Anne!" isimli ilk kişisel sergisi için 67 sayfalık bir yayın da hem Türkçe hem de İngilizce olarak hazırlandı. Smile Institute'ün sahibi Dr. Emek Külür'ün sponsor olarak destek verdiği sergi, ÇEV (Çağdaş Eğitim Vakfı) Yönetim Kurulu Üyesi Berrin Yoleri'nin katkılarıyla gerçekleşti. Ebru Ceylan, ÇEV Yönetim Kurulu Üyesi Berrin Yoleri ve Smile Institute Kliniği'nin kurucusu Diş Hekimi Emek Külür ile serginin içeriği ve çocuklar yararına olan bu proje için nasıl bir araya geldiklerini ve sergi için düzenlenen gece hakkında keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Serginin çıkış noktasını oluşturan 'Dünya İçimde Karanlık Oyunlar Oynuyor Anne!' cümlesi, kendini hayatın ve karanlık imgelerin karşısında yalnız hisseden çocuğun trajik çığlığıdır. Kendiyle ve dünyayla bir an için bile olsa baş başa kalmayı başarabilen herkes, kaygıyla tanışır. Çocuklar da dahil. Bunun hayırlı bir şey olduğuna inanıyorum. Bir anne olarak çocuğun hayatla kurduğu bu mucizevi deneyime şahit olmak, hem korkutucu hem de heyecan verici bir duygu. Bu serginin ortaya çıkış nedeni işte bu duygu.

Ebru Hanım "Dünya İçimde Karanlık Oyunlar Oynuyor Anne" sergisinin adından anlaşıldığı gibi, fotoğraflarınızda çocuğun iç dünyasını yansıtmaya kaygısı taşıyorsunuz. Çocukları sürekli gözlemleyerek mi bu görüntülere ulaştınız, yoksa kendiniz de müdahale ederek mi bu görüntüleri oluşturduunuz ?

Bu ikisini birbirinden ayırmak mümkün mü ? Önce gözlemlersin sonra yaparsın. Aksi takdirde ortaya çıkan sonucun samimiyetsizliği ve yavanlığı kendini hissettirecektir. Tüm fotoğraflara hem çekerken hem de çektikten sonra müdahale ettim. Altında imzam olacak herşeye tatmin olana kadar müdahale ederim.

Sizce başarılı **fotoğraf** nedir? İstedığınız görüntüye ulaşmak sizce nedir, yani ne zaman "evet işte tam istediğim buydu" dersiniz? Çocuklarla çalışırken istediğiniz ruh halini yansıtabilme zor olmuyor mu? _Örneğin bu fotoğraflar için ne kadar süre çalıştınız?

Amacına iyi hizmet eden **fotoğraf** iyidir. Çocuklarla çalışmak zor değil. Çocuklar ifade olarak her türlü duygusal ve toplumsal angajmandan uzak oldukları için istediğin şekle seni zorlamadan giriyorlar. Biraz sıkılıyorlar tabii ama katlanmalarını kolaylaştıracak küçük rüşvetlerle bir anda dünyanın en iyi modelleri haline dönüşebiliyorlar.

Bu sizin ilk kişisel serginiz, neler hissediyorsunuz? (Bu serginin yeri ve kadar devam edecek?)

Karışık duygular. Korku, heyecan, pişmanlık, sevinç.

Çocuğun bilinmeyen bir dünya karşısındaki yalnız ve tedirginlik duygusunun, evrensel olduğunu vurguluyorsunuz. Ve kaygınız, bunu yansıtmak. Çocukların tedirgin iç dünyasını yansıtan bu

fotoğraflarınızın, çocuklarla yeterince sıcak bağlar kuramayan büyükleri ve ebeveynleri de tedirgin etmesini istiyor musunuz? Bu duygu evrensel olmakla birlikte, çocukların tedirgin iç dünyası, biraz da büyüklerden kaynaklanmıyor mu? Pedagoglar, anneyle bağlantı kopukluğu olan çocuğun, daha kaygılı olduğunu; annenin karamsar mizacının çocuğa kolayca bulaştığını söylüyor.

Pedagogların çocukların çeşitli problemleriyle ilgili düşüncelerini bilemem. Bu problemlerin pek çok şeyle ilgisi olabileceği gibi, aile ile ilgisi de olabilir. Ayrıca çocukların iç dünyalarında cereyan eden ve belli bir yerden, özellikle de büyüklerin gözünden bakıldığında problem gibi algılanan pek çok şeyin kaynağının, sadece çocukluk olduğunu düşünüyorum. Tabii ki özel durumlar dışında. Benim sergimin temalarından biri olan kaygı meselesine, problem olarak bakmadığımı söylemek isterim. Aksine kendiyle ve dünyayla bir an için bile olsa baş başa kalmayı başarabilen herkes, kaygıyla tanışır. Çocuklar da dahil. Bunun hayırlı bir şey olduğuna inanıyorum. Bir anne olarak çocuğun hayatla kurduğu bu mucizevi deneyime şahit olmak, hem korkutucu hem de heyecan verici bir duygu. Bu serginin ortaya çıkış nedeni işte bu duygu.

Siz aynı zamanda sinemacısınız; **sinema** ile fotoğrafı kıyaslıyorsanız, hangisi daha etkili bir anlatım aracı sizce? Siz kendinizi hangisiyle daha iyi ifade ediyorsunuz?

Sinema teknik olanaklar açısından daha avantajlı bir sanat fotoğrafa göre. Bir kere ses var.

Fotoğraf sanatına ilginiz nasıl başladı? Bir **fotoğraf** konseptinin doğuşunda nelerden esinleniyorsunuz? Objektifin arkasına geçtiğinizde ne görmek istiyorsunuz?

BERRİN YOLERİ, EBUR CEYLAN, DR. EMEK KÜLÜR

*Amacına iyi hizmet eden **fotoğraf** iyidir. Çocuklarla çalışmak zor değil. Çocuklar ifade olarak her türlü duygusal ve toplumsal angajmandan uzak oldukları için istediğin şekle seni zorlamadan giriyorlar. Bir **fotoğraf** konseptinin doğuşunda, herşey bana esin kaynağı olabilir. Bir manzara, bir olay, bir söz, bir yolculuk ve onun yarattığı duygular. Kısaca herşey olabilir. **Fotoğraf** makinesinin vizöründen baktığımda bana o duyguyu hissettiren şeyin görsel karşılığını ararım. Ebru Ceylan*

Fotoğrafa ilgim lise çağlarında başladı. Fotoğrafçı bir dayım vardı ve ben küçükken hep benim fotoğraflarımı çekerdi. Sanırım ondan ötürü başladı. Bir **fotoğraf** konseptinin doğuşunda, herşey bana esin kaynağı olabilir. Bir manzara, bir olay, bir söz, bir yolculuk ve onun yarattığı duygular. Kısaca herşey olabilir. **Fotoğraf** makinesinin vizöründen baktığımda bana o duyguyu hissettiren şeyin görsel karşılığını ararım.

Siz aynı zamanda eşinizle ekip ruhu içinde sinema alanında da çalışıyorsunuz. Cannes film festivallerinden gelen çok önemli ödüllerle başarınızı taçlandırdınız. Her iki cephede de başarılı bir çiftsiniz. Bu başarıya, birbirini anlamada, empati duygusu gelişmiş iki duyarlı sanatçının başarısı diyebilir miyiz? Ya da sizce neler etkili?

Bunlar göreceli kavramlar. Başarı denen şeyin net kuralları yok. Kimine göre başarılı olan başka birine göre başarısız olabilir. Kendimiz hakkında bu tür ahkamlarda bulunmak doğru olmaz sanırım.

Sinema alanındaki Cannes film festivallerinden ekibinize gelen çok önemli ödüller, bir sinemacı ve sanatçı olarak, sizde nasıl bir ruh hali yarattı? Doygunluk, dinginlik, başarının en yüksek düzeyine ulaşma duygusu mu, yoksa yeni projeler için bir kamçı ya da dürtü etkisi mi?

Ödüller insanı motive eder. Ama doğru bir şey yaptığına kanıt olamazlar tek başlarına. Doğru olan bir şey varsa eğer, hissettiğinin peşine düşmektir sanatta.

Gelecekte düşündüğünüz projeleriniz ve sergileriniz var mı?

Henüz netleşme de kafamda dolanıp duran pek çok proje var. Zamanla sıra onlara da gelecektir umarım.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Evet, teşekkürlerim var. Serginin sponsorluğunu

üstlenen sevgili (Smile Institute) Dr. Emek Külür'e ve bana inanıp destek olan, aynı zamanda serginin organizasyonunda da hiç bir şey beklemeden sonsuz bir emek ve fedakarlıkla çalışan sevgili dostum Berrin Yoleri'ye bu vesileyle çok teşekkür etmek istiyorum.

Emek Hanım sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Diş hekimiyim. Ege Üniversitesi Diş Hekimliği bölümünden mezun olduktan sonra 2 yıl Amerika'da New York Üniversitesi'nde İmplant Cerrahisi üzerine master yaptım. Estetik diş hekimliğiyle de tanışmam bu dönemde oldu. Estetik diş hekimliği, rutin tedavi amaçlı diş tedavileri haricinde insanları daha güzel gülümsetmeyi ve istediği gülümseme ve dişlere sahip olması için başlayan yeni bir tedavi yaklaşımıydı. İmplant kürsü başkanının kliniğinde estetik diş hekimliği konusunda çalışma şansı bulmam beni estetiğe yaklaştırdı. Türkiye'ye döndükten sonra 10 yıl özel bir hastanede bölüm başkanı olarak çalıştım. Daha sonra uzun zamandır hayalimde olan tüm birimlerin ve porselen laboratuvarının da içinde olduğu Smile Institute Kliniği'ni kurdum. Tüm yüz estetiği eğitimimi Londra'da tamamladım. Şimdi estetik olarak tüm yüzü değerlendirme ve en doğal gülümsemeleri tedavilerimle birleştirmenin zevkini yaşıyorum. Kendi kendime sanat yapıyormuşum gibi hissediyorum.

Bu proje için Ebru Ceylan'la nasıl bir araya geldiniz?

Berrin Yoleri benim çok yakın arkadaşım. Ebru Ceylan'ı ismen ve çalışmalarından tanıyorum. **Nuri Bilge Ceylan**'ın filmlerinin senaristi ve sanat yönetmeni olduğunu ve **fotoğraf** çalışmalarını biliyorum. Berrin Hanım bana Ebru Hanım'ın fotoğraflarından ve açmak istediği sergiden bahsetti. Yapabileceğim bir şey varsa memnuniyetle dedim. Özellikle çocuklarla ilgili olduğu

için, herşeyden önce anne olarak, bayan dayanışması adına destek olmak adına ne yapmam gerekirse yapmak istedim.

Bu sergiye destek vermenizde, estetik diş hekimi olmanızın da etkisi var mı?

Evet, estetik ve cerrahi hekimliği uyguluyorum. İkisi de sanat gibi özen, hassasiyet gerektiren, özel yetenek isteyen dallar. Çevreme baktığımda estetik açıdan herşeyi algılamayı seviyorum. Gözüm rengi, uyumu, aykırılığı en çok da güzeli seçiyor. Sanat insanın vizyonunu geliştiren, ruhunu besleyen çok güzel bir dünya. Doktor olarak bu nedenle sanatı destekliyorum. Ebru Hanım'a bu projede destek verme nedenim ise fotoğrafları gördüğümde hissettiğim duyguydu.

Sergide yer alan fotoğraflar size neler hissettirdi?

İlk fotoğrafı gördüğümde içimde bir ürperme hissettim. İçimde bir duygu uyandı. Tanımlamam gerekirse fotoğraftaki çocuk için endişe hissettim. Doktorum, iş kadınıyım, fark etmez. Herşeyden önce anneyim. Çocukları hep biz mutlu görmeye alışsak da ya da kolay mutlu olmalarını sağladığımızı düşünsek de, onların bir yanının kaygılarla dolu olduğunu, Ebru Ceylan'ın fotoğraflarında fark ettim. Kızımın olabilecek kaygılarını düşündüm. Onların ne kadar kendilerine yetemez ve yaşayabilmek için bize ne kadar çok ihtiyaç duyduklarını bir kere daha farkına vardım. Çocuklara ruhlarının ve karakterinin temellerini 6 yaşına kadar verebiliyoruz. Onların en korunmasız olduğu dönemde tüm karakterini biz şekillendiriyoruz. Dolayısıyla çocukları çok daha fazla anlamaya ve hissetmeye özen göstermemiz gerekli.

Emek Hanım bu projede yer almak nasıl bir duygu?

Bu projenin bir parçası olmak, gerçekleşmesinde bir payımın olması benim adıma çok keyifli bir duygu. ►

Fotoğrafları ilk gördüğümde çok etkilendim. İnsanı çarpan ve düşündüren fotoğraflar bunlar. İçinde psikoloji var, önünde takılıp o psikolojiyi anlamaya çalışıyoruz. Fotoğraflar, kendileri ile konuşacak misafirlerini bekliyor olacak. Ayrıca sergi sanat ve cemiyet hayatının önemli isimlerine ev sahipliği yapacağı için daha renkli ve keyifli bir ortam sunacak tüm katılımcılara diye düşünüyorum. Berrin Yoleri

SMILE INSTITUTE
Advanced Dentistry

DR. EMEK KÜLÜR

BERRİN YOLERİ

Ebru Ceylan'ın, Nuri Bilge Ceylan'ın filmlerinin senaristi ve sanat yönetmeni olduğunu ve fotoğraf çalışmalarını biliyorum. Berrin Hanım bana Ebru Hanım'ın fotoğraflarından ve açmak istediği sergiden bahsetti. Yapabileceğim bir şey varsa memnuniyetle dedim. Bu projenin bir parçası olmak, gerçekleşmesinde bir payımın olması benim adıma çok keyifli bir duygu. Projeye ilgili organizasyonda benden istenilen desteği elimden geldiği kadar vermeye çalıştım. Dr. Emek Külür

Projeye ilgili organizasyonda benden istenilen desteği elimden geldiği kadar vermeye çalıştım. Arkadaşım Berrin Yoleri ve sanatına çok saygı ve hayranlık duyduğum Ebru Ceylan'la birlikte olmak ve çalışmak çok keyifli.

Bu tarz projelerde daha önce de yer aldınız mı, ya da devam edecek mi?

TOÇEV'in 'İyi Beslenme İyi Gelecek' projesine destek verdim. Hastanede bölüm başkanı olduğum dönemde başlattığım hala devam ettirdiğim, çocukların ağız sağlığı ile ilgili projem var. Her çocuğa dosya açıp 2 yaşından itibaren yılda 1 kez; 6 yaşından sonra yılda 2 kere ücretsiz diş muayenelerini yapıyoruz. Böylece çocuklara sağlıklı bir ağız diş yapısı vermeye amaçlıyorum. Ayrıca %90 herkeste olan diş hekimi korkusunu yenmeyi onlara öğretiyorum.

Fotoğraf sanatına özel bir ilginiz var mı?

Amatör olarak resim yapıyorum. Fotoğraf sanatını çok beğeniyorum. Fotoğraf sanatçılarının farklı bakabilme yeteneklerini takdir ediyorum. Bizim göremediğimizi görmelerini bize sunmaları çok hoş bir şey.

Berrin Hanım Ebru Ceylan ile tanışmanızdan ve çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?

Çağdaş Eğitim Vakfı (ÇEV) için hazırladığımız "Harika Yetenekler" projesi için araştırma yaparken Ebru Ceylan'ın fotoğraflarını fark ettim. Kendisini daha çok senarist olarak tanıyordum. Sitesindeki müthiş fotoğrafları görünce çok beğendim. Hemen mail yolu ile Kutup Yıldızı projesinin fotoğraflarını

çekmesi için ricada bulundum. Olumlu yanıt dönünce çok sevinmiştim. Ülkemizin en büyük, değerli isimlerini objektifiyle görüntüledi. Çok kısa zamanda tüm zorluklara rağmen müthiş bir iş çıkarmıştık. Bugün Harika Yetenekler projesinin başarılı şekilde devam etmesi ve Ergo Türkiye'nin sponsor olarak destek vermesinin, hepsinin başlangıcı Ebru Ceylan ile yaptığımız Kutup Yıldızı projesi sayesinde gerçekleşmiştir. Bu projemizde yer alan bu büyük isimlerden Şakir Eczacıbaşı'yı kaybettik, şimdi de sevgili Behruz Çinici'yi kaybettik. İyi ki de Ebru ile bu projeyi yapmışız. Geride kendilerinden bize çok güzel kareler kaldı onları ölümsüz kılan.

Berrin Hanım sosyal sorumluluk projelerinde yer alan biri olarak bu sergiye neden ve ne şekilde destek veriyorsunuz?

Ebru Ceylan çok değerli bir sanatçı. Ben kendisinin sanatına çok inanıyorum ve büyük saygı duyuyorum. O yüzden bu sergiye büyük bir mutlulukla destek vermeye çalışıyorum. Sergi gerçekleşmesinde Ebru Ceylan'ın üstündeki o yükleri azaltmaya çalıştım. Ebru Ceylan'ın çok daha başarılı sergilere imza atacağını biliyorum. Ayrıca Ebru Ceylan, ÇEV'in bursuyla eğitim gören ve fotoğraf sanatçısı olmak isteyen bir öğrencinin eğitimine katkıda bulunacak.

Sizin sanata bakış açınız nasıl?

Sanatçılar toplumun bir adım önünde yaşayan ve yaşadıkları toplumu ileriye götüren kimselerdir. O yüzden sanata ve sanatçılara hak ettikleri değeri vermeli

ve daha çok üretmeleri için onları motive etmeliyiz. **Bu sergi hakkında düşünceleriniz nelerdir ve sergi hakkında bilgi verir misiniz?**

Yaşadığımız herşey geriye baktığımızda, hatırladığımız ve hafızamızda kalan görüntülerdir. Bu sergide, bir çocuğun içindeki karamsar dünyanın, hafızasında yer etmiş olan görüntülerin Ebru Ceylan'ın objektifinden yansıtmasından oluşmakta. Hafızanın bilinçle açıklanamayacak gizemli labirentlerinde dolaşan bir yolculuğun hikayesi. Bir çocuğun karamsar iç dünyasının bir tasviri.

Yapılacak olan açılış davetinde sanatseverleri neler bekliyor?

Ebru Ceylan'ın fotoğraflar, kendileri ile konuşacak misafirlerini bekliyor olacak. Ayrıca sergi sanat ve cemiyet hayatının önemli isimlerine ev sahipliği yapacağı için daha renkli ve keyifli bir ortam sunacak tüm katılımcılara diye düşünüyorum.

"Dünya İçimde Karanlık Oyunlar Oynuyor Anne" sergisinin fotoğraflarını görünce neler hissettiniz?

Fotoğrafları ilk gördüğümde çok etkilendim. İnsanı çarpan ve düşündürülen fotoğraflar bunlar. İçinde psikoloji var, önünde takılıp o psikolojiyi anlamaya çalışıyorsunuz. Fotoğrafları tek tek incelediğinizde hepsi size bir şeyler anlatıyor, daha önce hiç düşünmediğiniz görmediğiniz şeyleri düşündürüyor.

Röportaj: Mine YURDABAK
Fotoğraf: Ece OĞULTÜRK